



ΡΩΜΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος πρώτον ἐν Ἀθήναις,
ποῦ πλουτίζουν οἱ κηφήνες

Χίλια ὀκτακόσια ὀγδοῶντα τέσσαρα
Μία νὰ ταιριάζει ἑρῆκα λέξι ΚΑΙΣΑΡΑ

Ὁ Ῥωμῆος τὴν ἐβδομάδα — μόνο μιά φορά θὰ βγαίνει,
κ' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κ' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομῆτάς δὲν δέχομαι — γιατί δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
κ' ὅτι οὐκ ἔστιν ἄν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τεφτέρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μές' στὸν φόρων τὴν ἀντάρα — κ' ὁ Ῥωμῆος μας μιά δεκάρα
Κ' ἄς τὴν δίνη ὁποῖος θέλει — εἰδ' ἄλλέως δὲν μᾶς μέλει.

Δεκαπέντε Σεπτεμβρίου
καὶ Νικήτα τοῦ Ἀγίου.

Τριάντα τέσσερα κρατῶ
καὶ τὴν κουμποῦρά μου χροτῶ

Στὸ Σκέρνεβιτς τῶν Ῥωσσικῶν συνόρων
συνάντησις τριῶν Αὐτοκρατόρων.

Τὸ συμβᾶν αὐτὸ ὁ κόσμος ἐρωτᾷ τί νὰ σημαίνει;
Εἰς τὸ Σκέρνεβιτς τί θέλουν καὶ οἱ τρεῖς οἱ ἐστεμμένοι;
μήπως πρόκειται νὰ γίνη νέα πάλιν συμμαχία
καὶ τὸ statu quo νὰ μείνῃ ὅπως πρὶν ἐν ἡσυχίᾳ;
ἢ μή σκέπτονται νὰ φέρουν τὴν Εὐρώπῃ ἄνω κάτω
κ' ἐτοιμάζουσι κανένα καὶ οἱ τρεῖς τῶν Συρδικάτο;

Μήπως πρόκειται καὶ ἄλλα μυστικὰ νὰ συζητήσουν;
αὐτὸ τὸ ζήτημα σκοπεύουν τῆς Ἀνατολῆς νὰ λύσουν;
Τοὺς ἀναρχικοὺς μὴ πάλιν εἰς τὸν τάπητα θὰ θέσουν;
μήπως καὶ ἀπὸ τὸν Χάρτην κανὲν κράτος θ' ἀποσβέσουν;
ἢ ζητοῦν νὰ προσενηθῇ φόβον κ' ἐνταυτῷ ἐλπίδας;
μήπως πρόκειται νὰ δώσουν ὕλην ὅσας ἐφημερίδας;

Ὅπως δὴποτε σπουδαῖον τὸ συμβεβηκὸς τυγχάνει
καὶ ὑπερβολὴ δὲν εἶναι καὶ δὲν εἶναι οὔτε πλάνη
πῶς μπορεῖ αὐτὰ νὰ γίνουν, πῶς ἔμπορεῖ καὶ νὰ μὴ γίνουν,
κ' ὅσα εἶπαν καὶ δὲν εἶπαν μυστικὰ δὲν θ' ἀπομείνουν.
Καὶ ἀκού ὁ τύπος ὅπως κάμνει κρίσεις κ' ἐπικρίσεις,
κ' ὁ Ῥωμῆος, θαρρῶ, ὀρεῖται μερικὰς ἐπεξηγήσεις.

Καὶ ἐν πρώτοις πῶς ὁ Τσάρος ἦτο μετὰ τῆς Τσαρίνας
καὶ ὁ Τσάρος δὲν ἦτο μετὰ τῆς Ἰωσηφίνας;
Εἶναι θέμα ὅπου κρύπτεται σπουδαιότητα μεγάλην
καὶ ἡ μία χαλασμένα θὰ τὰ ἔχῃ μετὰ τὴν ἄλλην.
Ἐπειτα ὁ Γίρς πῶς ἦλθε χωριστὰ ἀπὸ τὸν Τσάρον,
ἀπὸ μάλιστα τὸν ἔχει, καθὼς λέγουν, καὶ κουμπάρον;

Διατί ὁ Γουλιέλμος ἦλθε τάχα τελευταῖος,
κ' ἐνθ' εἶναι τόσον γέρον φαίνεται τοσοῦτον νέος;
Ἀλλὰ διατί πρὸ πάντων νὰ κατασπασθῇ τὰς χεῖρας
ἕνας γέρος ξεκουτιάρας νεαρᾶς Αὐτοκρατείας;
Καὶ οἱ Πολωνοὶ ἐξ ἄλλου μόλις εἶδαν τὸν Καλνόκυ,
διατί νὰ τοῦ προσφέρουν μία φουκτα καλαμπόκι;

Ἀλλὰ διατί ὁ Βίσμαρκ Ῥωσσικὴν στολὴν ἐφόρει
κ' ἐβλεπε πρὸς τῆς Λωρραίνης τὰς κοιλάδας καὶ τὰ ὄρη;
κ' ὅταν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὸς ἐνεφανίσθη,
ἐκ προθέσεως, ὡς λέγουν, ἢ τυχαίως ἐπταρνίσθη;
Ὁ ΝΤΕΜΠΑ χαρακτηρίζει τὸ συμβᾶν ὡς casus belli,
ὁ ΡΩΜΗΟΣ πλὴν ἀμφιβάλλει καὶ καθόλου δὲν τὸν μέλει.

Εἰς τὴν τράπεζαν δὲ πάλιν καὶ εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Τσάρου
παρεκάθητο ὁ Βίσμαρκ μετὰ λαμπρὰν στολὴν Οὐσσάρου.
Ἀντικρὺ τοῦ ὁ Καλνόκυ, καὶ κοντὰ εἰς τὴν Τσαρίνα
ἔτρωγεν ὁ Γουλιέλμος πεθαμμένος ἀπ' τὴν πείνα,
καὶ σιμὰ ὅτὸν Γουλιέλμον ὁ Φραγκίσκος καὶ οἱ ἄλλοι,
ὁ Βλαδίμηρος, ὁ Γουρκος κ' ἕνας μετὰ τοῦ ματογυαλί.

Κ' ἄρχισαν σιγὰ νὰ τρώγουν, ἀλλὰ πρόποσις καμμία
δὲν ἤκούσθη, κ' ἐπεκράτει νεκρικὴ τις ἡρεμία,
κ' ἐβλεπες εἰς τῆς τραπέζης τὴν ἀνέφελον γαλήνην
καὶ τοῦ κόσμου ὀλοκλήρου τὴν ἀτάραχον εἰρήνην.
Ἀλλὰ νὰ ζητᾷ ὁ Τσάρος τὰ ποτήρια νὰ γεμίσουν,
καὶ αὐτὸ θαρρῶ σημαίνει πῶς ἔμπορεῖ νὰ τὰ τσογχεύουν.





Φασουλής και Περικλέτος
ο καθένας νέτος σκέτος.

- Φ.—Λοιπόν πιστεύω τάμαθες τὰ τελευταία νέα.
Ποῦ νὰ 'στὰ 'πὼ πού ἤμουνα προχθές μὲ μιὰ παρέα
κι' ἐπῆγα 'στὰ νευρόσπαστα καὶ νῆβλεπες ἀσκέρι,
καὶ ποῦ νὰ ἦταν, Περικλῆ, ἀκόμα καλοκαίρι!
Νὰ ἔβλεπες ἐκεῖ γιατρούς, τσαγκάρηδες, 'Εφέταις!
Τί πέρασι ποῦ ἔχουμε ἐμεῖς ἢ μαργιγόνετεις;
Π.—Βρὲ μασκαρά, τί κάθεται αὐτοῦ καὶ τσαμπουνίζεις;
πῶς; ἔτσι γιὰ νευρόσπαστα, γιὰ κούκλαις μᾶς νομίζεις;
Ἐέρεις ποῖα εἶν' ἡ θέσις μᾶς σ' αὐτὴ τὴν κοινωνία;
ἐμεῖς, μωρέ, θὰ πάρουμε καὶ τὴ Μακεδονία,
ἐμεῖς, βρέ, θὰ φωτίσουμε καὶ τὴν Εὐρώπη ὅλη
καὶ νὰ φυλάξῃ ὁ Θεὸς μὴν πᾶμε καὶ 'στὴν Πόλι.
Φ.—Μὰ τί; θαρρεῖς πῶς ζήλεψα αὐτάς τῆς ἀηδίας;
ἔμπορεῖ νὰ ἦναι τὸ πολὺ 'δικαίς μᾶς παρῳδίαίς.
Μὰ ἔτσι μᾶς παρεξηγεῖς; καλὲς δὲν μᾶς ἀφίνεις!
μὰ τάχα πῶς μᾶς θεωρεῖς καὶ δῆθεν πῶς μᾶς κρίνεις;
Μάθε λοιπὸν πῶς εἴμαστε σπουδαῖοι θεολόγοι,
πολιτικοφιλόσοφοι, ἔξοχοι ψυχολόγοι,
φιλόλογοι σημαντικοί, μεγάλοι φιλόλογοι
κτηνίατροι περίφημοι καὶ πρῶτοι ζωολόγοι,
πνευματισταί, χρωματισταί καὶ οικονομολόγοι,
εἰς ἄκρον δὲ πολὺλογοι καὶ ἀπεραντολόγοι.
Αὐτὰ καὶ σὲ ἀσπάζομαι ἐξ ὅλης μου καρδίας.
Π.—'Αλήθεια τί ἀκούεται καὶ περὶ ἐφεδρείας;
Φ.—Ἐέρεις τί βλέπω, Περικλῆ! πῶς ζῆς 'στὸν μεσαιῶνα,
πῶς ἔχεις 'στὸ κεφάλι σου ζητήματα δῦο μόνα.
Τί ἐφεδρεία μ' ἐρωτᾷς;.. ἐδῶ συμβαίνουν ἄλλα...
ἐγὼ τὸ ἔβαλα προχθές καὶ πάλι 'στὴν τρεχάλα.
Στάσου, φωνάζουν αὐτοί, δὲν στέκομαι καθόλου,
καὶ δὸς τοῦ περὶ κυνηγητὸ εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου.
Στάσου, μωρὲ ἀντίχριστε, τί τρέχεις ἔτσι;.. στάσου...
στάσου, βρέ, νὰ σὲ ψάξουμε καὶ δὸς μᾶς τὰ καπνὰ σου.
Τότε κι' ἐγὼ ἐστάθηνκα μὲ ὅλο μου τὸ θάρρος,
κι' αὐτοῖμοῦ 'πῆραν τὸν καπνὸν καὶ μούπανα μὴ πρὸς βάρους.
Π.—Τίποτ' ἄφ' ὅσα φλυαρεῖς δὲν μπόρεσα νὰ νοιώσω,
καὶ γρήγορα μοῦ φαίνεται πῶς θὰ σὲ μπαγαλωρῶ.
Φ.—Σοῦ λέγω ἐν ὀνόματι τοῦ περὶ φόρων νόμου
πῶς ψάχνουν κάθε ἄνθρωπο καταμεσῆς τοῦ δρόμου,
κι' ἐκεῖ ποῦ ἔτσι περπατεῖς μὲ ἀδιαφορία,
εἴτε πηγαίνει μόνος σου, εἴτε καὶ μὲ κυρία,
ἔξαφν' ἀκούς: «'Ε! κύριε, σὺν τί καπνὸ φουμάρεις;»
καὶ νὰ σου δῶ εἰσπρακτορὲς καὶ ἕνας καθβαλάρης.
Σὲ πιάνουν, σὲ ψάχνουν; σοῦ πέρνουν τὰ καπνὰ σου,
καὶ ἂν τοὺς πῆς καὶ τίποτα θὰ φῶς καὶ τῆς χρονιᾶς σου.
Π.—Καλὰ, μὰ τί τὸν κάνουνε τόσον καπνὸ ἐκείνοι;
Φ.—Κάποιος Δεμάθας ἀκουσα νὰ λένε πῶς τὸν πίνει.
Π.—Καὶ ὁ Δεμάθας σου αὐτὸς τί ἄνθρωπος νὰ ἦναι;
Φ.—Νάτα! Αὐτὸν τὸν ξέρουνε πρὸ χρόνων αἱ 'Αθηναί,

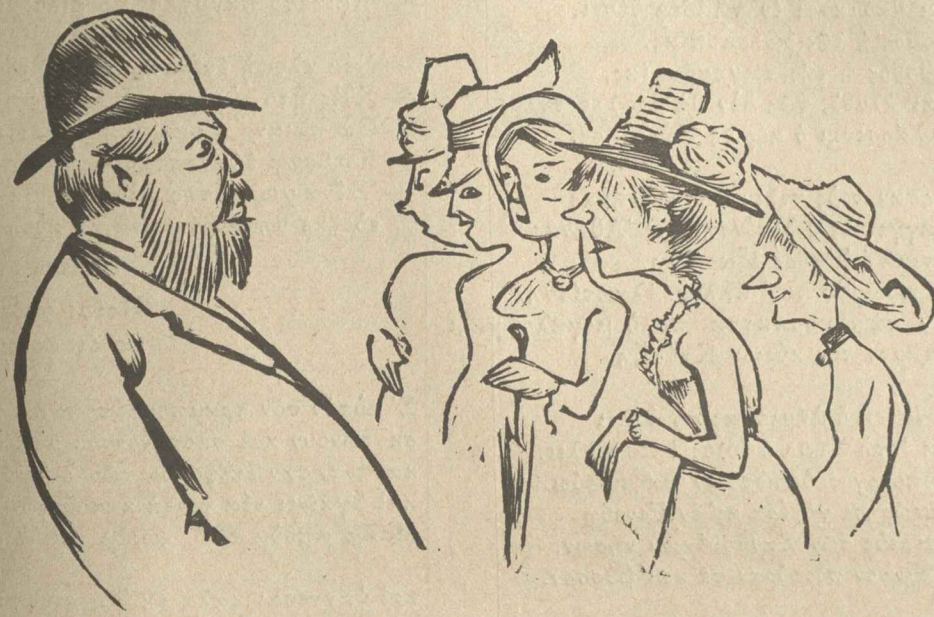
μὰ νὰ σοῦ 'πῶ καλὰ καλὰ ἐγὼ δὲν τὸν γνωρίζω,
καὶ ἄλλοτε τὸ ζήτημα αὐτὸ σοῦ σαφηνίζω.
Π.—'Αλήθεια τί ἀκούεται περὶ Εἰσαγγελέων;
Φ.—Αὐτοὶ εἶν' ἕνα ζήτημα παραπολὺ σπουδαῖον.
'Ακούς ἐκεῖ, βρέ Περικλῆ, νὰ διώζονε τὸν 'Ράδο
καὶ ὅλο τὸν δικαστικὸ ν' ἀναστατώσουν κλάδο,
γιατὶ σὺν νὰ μὴν τοῦφθανε ποῦφερε ἄνω κάτω
ἐκεῖνο τὸ μονάκριβο τοῦ κράτους Σινδικάτο,
τοῦ ἦλθε ν' ἀνακατωθῇ καὶ εἰς τὴν Κωπαῖδα...
γι' αὐτὸ λοιπὸν τὸν ἐδίωξαν κι' ἀφῆσαν τὸν Καρ...

- Π.—Καὶ εἶναι τίποτα κι' αὐτός;
Φ.—Γιὰ καρδιὰς μονάχα.
Π.—Καὶ τώρα ποῖον θὰ φέρουνε 'στὴν ἀδεια θέσις τῆς
Φ.—Τὸν Μπένση, ἕναν αὐλικὸ μὲ μιὰ μεγάλη μύτη.
Π.—Πολὺ μεγάλη, Φασουλῆ;
Φ.—Μεγάλῃ σὺν διαθήτῃ.
Π.—Καὶ τί θὰ κάνῃ τάχατε κι' αὐτὸς εἰς τὴν 'Αθήνα;
Φ.—Θὰ τὰ σκεπάζῃ, Περικλῆ, καὶ τοῦτα καὶ ἐκεῖνα.
Π.—Μὰ τώρα ἂς ἀφήσωμε τὸ τοῦ εἰσαγγελέως
κι' ἂς ἔλθωμε 'στὸ ζήτημα κι' ἐμεῖς τοῦ βασιλέως.
'Αλήθεια πῶς εὐρίσκεται ἀκόμη 'στὴ Δανία;
Φ.—Καλὰ σοῦ εἶπα πῶς δὲν ζῆς ἐσὺ 'στὴν κοινωνία.
'Εκατὸς κάπου κάπου μοῦ φαίνεται πῶς κάνει
κι' ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ Τατόι φθάνει.
Π.—Κι' ἂν ἔλθῃ καὶ ὁ βασιλεὺς μὲ τοῦτο τί θὰ γίνῃ;
Φ.—'Ο κύριος Πρωθυπουργὸς ἀμέσως μᾶς ἀφίνει!
Π.—'Α! ὅλα κι' ὅλα, μὰ αὐτὸς δὲν κάνει οὔτε βῆμα
καὶ νὰ σοῦ 'πῶ, βρέ Φασουλῆ, εἶναι μεγάλο ἔργο
'λίγο 'στὴν Πελοπόννησο κι' ἐκεῖνος νὰ μὴν πῇ
ἀφοῦ κι' ὁ βασιλέας μᾶς 'πῆγε 'στὴν Κοπεναῖχ.
Φ.—Τί κάθεται, βρέ μασκαρά, αὐτοῦ καὶ σαλαρίων;
καὶ τὸ ἀπαρᾶβιαστον τοῦ βασιλέως ὑβρίζει;
Δὲν ξέρεις ὅτι ἔρχεται ὁ Μπένσης 'στὴν 'Αθήνα
καὶ θὰ σὲ χώσῃ φυλακὴ νὰ σπάσῃς ἀπ' τὴν πόλιν.
Π.—Βρὲ κασιδιάρη, σοῦ 'μιλοῦν καὶ σὺ θυμάνεις ἐπὶ
ὅρσε λοιπὸν δὴ τρεῖς σθερμαῖς κι' ἄντε νὰ πῇ
[γχιουβέται.]

Ῥωμηοῦ Ἡμερολόγιον καὶ μὲ ἑορτολόγιον

Πρωτοφανές, ἀλλόκοτον καὶ πλήρες ποικιλίας,
μὲ διηγήματα μικρὰ καὶ μὲ συνομιλίας,
μὲ διαφόρους ἑορτάς, μὲ τελετάς, μὲ μῆνας,
μὲ περὶ τοῦ τί γίνεται ἐδῶ εἰς τὰς 'Αθήνας,
μὲ προφητείας ἀληθεῖς καὶ μ' ἐκλεκτὰς εἰκόνας,
μὲ 'Αμαζόνους μερικὸς καθὼς καὶ 'Αμαζόνες,
μὲ μιὰ ἐπιθεώρησιν τῶν παρελθόντων χρόνων
τοῦ ἐνεστώτος, μέλλοντος καὶ ὅλων τῶν αἰώνων,
καὶ ὅλα ταῦτα ἑμμετρὰ, καὶ ὅλ' αὐτὰ μὲ στίχους
καὶ θὰ ἰδῇτε προσεχῶς προγράμματα 'στοὺς τοίχους.

Καὶ τώρα ὅπου πρόκειται παράδες νὰ σᾶς ρᾶμε,
τὸν 'Αναπαράδῃ μας τὴν Τρίτην σᾶς περὶ τῆς
Τριάντα πέντα δὲ λεπτὰ ὁ φίλος μας κοστίζει,
καὶ ἂς τὸν μάθῃ τὸ κοινὸν διὰ νὰ τὸ γνωρίζῃ.



Ὁ κύρ Βουλπιώτης καὶ ἡ δασκάλαις
μὲ ἀπαιτήσεις πολὺ μεγάλαις.

- Β.—Πῶς θὰ ἔργασα πολὺ καὶ δι' αὐτὸ λυποῦμαι....
Δ.—Τὸ ἐναντίον μάλιστα ποῦ σᾶς ἐπασχολοῦμε,
ἀλλ' ὅμως, ὡς ἐμάθομεν, σπουδαῖα ἐνεργοῦνται
κι' οἱ αἱ θέσις αἱ κεναὶ συντόμως συμπληροῦνται.
Β.—Ὡς πρὸς αὐτὸ δὲν ἀδικῶ ἀπὸ ὑμᾶς καμμίαν
κι' ἐκείνη ἂς μοῦ ἀπαντᾷ, ἀλλὰ μὲ συντομίαν.
Πῶς λέγεσθαί εἰσὶ;
Δ.—Εἰς τὴν 'Αθήναις, ἄριστά,
ἐπὶ πρώτης δὴλῳμα, ἐπὶ δεκαεννέα,
καταγωγῆς ἐκ Καλαμῶν καὶ προστατευομένη
ἀπὸ τὸν βουλευτὴν 'Αγυῖας, πρὸς τοῦτοις γυμνασμένη
κατὰ τὴν νέαν μέθοδον, καὶ τώρα δύο μῆνας
προσμένω νὰ διορισθῇ ἐδῶ εἰς τὰς 'Αθήνας.
Β.—Καὶ εἰς πῶς ὀνομάζεσθε;
Δ.—Καλοῦμαι Μελοπομένη
καὶ εἶμαι διδασκάλισσα καὶ πρὸ ἐπὶ βγαλμένη.
'Εκείνη εἰς τὴν Κόρινθον, 'στὰ Κύθηρα, 'στὴν Πύλον,
καὶ ἔγω προστατευόμενον τὸν Καλλιγᾶν καὶ φίλον.
Β.—Καὶ ἀπὸ ποῦ καταγέσθε;
Δ.—Εἰς τὴν Μυκὴν.
Β.—Καὶ θὰ ζῇτε βέβαια θέσιν εἰς τὰς 'Αθήνας.
Καὶ εἰς ἡ ἄλλη λέγετε ν' ἀκούσω τὸν ὄνομα σας;
Δ.—Εἰς τὴν γινώσκῃ πολὺ 'στὴν ἐξοχότητά σας,
ἀλλὰ ὑπερέστησ' ὅλο σχεδὸν τὸ κράτος,
μὲ ἔχει δὲ εἰς εὐνοίαν καὶ ὁ Μαυροκορδάτος,
καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ μὲ εἶχε διορίσει
κι' ἡ ἐξοχότης σας φρονῶ πῶς θέλει ἐκτιμῆσαι
αὐτὰς μου τὰς περγαμνὰς, κοντὰ δὲ εἰς τὰ ἄλλα
εἶμαι γνωστὴ μὲ τὸν ὄνομα παντοῦ Κυρὰ δασκάλα.

- Β.—Καὶ ποῖα εἶναι ἐξ ὑμῶν ἡ 'Ελενιώ;
Δ.—Παρούσα.
Β.—Τὰς ἀπαιτήσεις καὶ ὑμῶν ν' ἀκούσω ἐποθεύσα.
Δ.—Εἰς τὴν γινώσκῃ πολὺ 'στὴν ἐξοχότητά σας,
ἀλλὰ ὑπερέστησ' ὅλο σχεδὸν τὸ κράτος,
μὲ ἔχει δὲ εἰς εὐνοίαν καὶ ὁ Μαυροκορδάτος,
καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ μὲ εἶχε διορίσει
κι' ἡ ἐξοχότης σας φρονῶ πῶς θέλει ἐκτιμῆσαι
αὐτὰς μου τὰς περγαμνὰς, κοντὰ δὲ εἰς τὰ ἄλλα
εἶμαι γνωστὴ μὲ τὸν ὄνομα παντοῦ Κυρὰ δασκάλα.

Διάφορα κοινωνικά,
παραπολύ σημαντικά.

- 'Ο κύριος Πρωθυπουργός εκόντεψε να πέση, άλλ' έμειν' ως εκ θαύματος εν τῇ ιδίᾳ θέσει.
- Εὐρέθη νέα μέθοδος ἡ τῆς ρινοσκοπίας.
- Καί νεωτέρα μέθοδος ἡ τῆς τριχογραφίας.
- Τῆς πρώτης εἶναι ἀληθές πῶς δὲν θὰ βροῦμε τέλος, τῆς ἄλλης ἀπαλλάσσεται ὁ κύριος Σεμτέλος.
- Δι' ὅσα ἐδικάσθησαν τοὺς τελευταίους μῆνας μας ἔρχεται εἰσαγγελεὺς ὁ Μπένσης εἰς Ἀθήνας.
- Διὰ τὰ Συνδικατικά ὁ 'Ράδος ἐξωρίσθη.
- Γυνή τις ἔγγυος προχθές παρ' ἄλλης ἐλακτίσθη.
- 'Στοῦ Χόλδεν τὰ νευρόσπαστα πολὺ μεγάλο χάξι.
- 'Από τινος ἐχάσαμεν τὸν κύριον Καζάζη.

- 'Ολκίριον, Οὐλκίριον ὁ Δήμιτσας τὸ θέλει κι' ἄλλα τοιαῦτα 'ς τὴ ΣΤΟΑ ὁ ἴδιος ἐπιστέλλει.
- 'Ο κύριος Πρωθυπουργός ὑπνώτων ταξειδεύει.
- 'Εν τούτοις εἰσεχώρησε χολέρα κι' ἐν Γενεύῃ.
- 'Απέθανεν ὁ βασιλεὺς τῶν Σανδουίχων νήσων, Περιβληθεὶς ὡς ἔθιμον πορφύραν τε καὶ βύσσον.

- Ψαχήματα αὐθαίρετα καταμεσῆς τοῦ δρόμου.
- Σύγκρουσις κάρρου φορτηγοῦ μετὰ σιδηροδρόμου.
- 'Ηρχισαν τὰ μαθήματα καὶ ἐν τῷ 'Αρσακείῳ.
- Πολλὰ ἐν 'Αστυνομικῷ ἐγράφησαν Δελτίῳ.
- 'Ενίοτε ὁ ἀγιασμός ὀρέξεις διεγείρει.
- Χρήματα ἀφηρέθησαν ἀπ' ἓνα μοναστήρι.

- Καὶ ἄλλους κατεμήνυσεν ὁ κύριος Νομάρχης.
- Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ζητεῖται εἰς σχολάρχης.
- Περί φοροπιέσεως παράπονα ἐμπόρων.
- Καὶ παραιτήσεις δι' αὐτὸ σπουδαίων δικηγόρων.
- Οἱ δρόμοι πᾶς κατήντησαν βαρελοκαποθῆκαι.
- Εἰς τινες νόμους ἔγιναν ἐπαισθηταὶ προσθήκαι.

- Καπνοκοπτῶν ἐγένοντο ἐσχάτως μεταθέσεις.
- Καὶ ἐκενώθη ἐξ αὐτῶν μία σπουδαία θέσις.
- Χαρὰ 'ς τὸν ὅστις βουλευτὰς ἀπὸ τῇ μύτῃ σύρει.
- Εἰς δάσος τι πυρκαϊὰ κι' εἰς ἓνα μοναστήρι.
- Πότε θ' ἀνοίξη ἡ βουλὴ κι' ὁ βασιλεὺς θὰ φθάσῃ;
- Ναυάγια ἐν τῇ ξηρᾷ καθὼς κι' ἐν τῇ θαλάσῃ.

- 'Ο φίλος Μπάμπης 'Αννινος μικρὸν ἀποδημήσας, εἰς τὰς Ἀθήνας ἔφθασε τὰ γένεια του ἀφήσας, κι' οἱ φίλοι καλῶς ὥρισες χαρούμενοι τοῦ εἶπον.
- Τὸ Τράμβαϊ προχώρησε μέχρις Ἀμπελοκήπων.
- 'Αφίκετο ὁμογενὴς καλὸς καὶ πατριώτης, τοῦ φίλου Κόκκου πενθερὸς ὁ 'Ιωάννης Βώτης.

- 'Αγγέλλομεν τὴν ἀφίξιν καὶ τοῦ Μητροπολίτη.
- Πυρκαϊὰ ἐνέσκηψε σὲ Κοκαλιάρη σπῆτι.
- Εἰς Θήβας ἀνεφάνησαν σπουδαῖοι τυμβωρύχοι.
- Σφαῖραι παντοῦ ῥιπτόμεναι φονεύουν ὅποιον τύχη.
- Πεδίον μάχης διαρκoὺς τὴν πόλιν μας νομίζει.
- 'Αφίκετο παχύτατος ὁ φίλος μας Βισβίζης.

- Νέα κλοπὴ ἐγένετο ἐν τῷ Θηβῶν ταμείῳ.
- Χθὲς ἦτο εὐεργετικὴ ἐν Ζούρῃ καφενεῖα.
- Θὰ παιανίζῃ τακτικὰ ὀρχήστρα ἐν Φαλήρῳ.
- Κρούσμα ἐπαναστάσεως ἐν δυτικῇ 'Ηπείρῳ.
- 'Σ ἓνα χωρὶ τῆς Αἰδηψοῦ μία 'Αρχόντῳ χήρᾳ εὐρήκε θησαυρὸν τινὰ κι' αὐτὴ ἡ κακομοίρα.

Ποῖοι χρόνοι!
ποῖοι φόνοι!

Σ' αὐτὸν τὸν τραμπουκότοπο καὶ τὰ μωρὰ ἀκόμη σκοτώνουν καὶ σκοτίζονται μὲ τόσην ἀγριὰδα... κατήντησαν ἐπίφοβοι τῶν Ἀθηνῶν οἱ δρόμοι καὶ βγαίνει νέα γενεὰ κακούργων 'στὴν Ἑλλάδα. Μπαμ μπούμ ἐδῶ, μπαμ μπούμ ἐκεῖ, καὶ φεύγεις τρελὰ καὶ ψάχνεσαι καλὰ νὰ 'δῇς μὴν ἦσαι σκοτωμένος.

Ἐπιστολὴ ἐξ ἐπαρχίας
περὶ μεγάλης ἀναρχίας.

Σὰς βεβαιόνῳ πῶς ἐδῶ ὡς σήμερα δὲν εἶδα κανένα τσιγαρόχαρτο νὰ ἔχη καὶ σφραγίδα. 'Εδῶ τῆς Κυβερνήσεως τοὺς νόμους δὲν γνωρίζουν κι' ὅλοι ἀσφράγιστο καπνὸ 'στὰ φανερά καπνίζουν, ἀγρύπνως ἐπιβλέποντος τοῦ κάθε ἀστυνόμου, πρὸς ἀκριβὴ ἐκπλήρωσιν τοῦ Κάπα Βῆτα νόμου. 'Εδῶ ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ αὐτονομία πλήρης... Αὐτὰ καὶ σὲ ἀσπάζομαι... Ὁ φίλος σου ΚΑΣΜΠΕΡ

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους Ἀγγελίαις.

"Οποῖος καὶ γιὰ τὸ φύλλο του 'στὴν Κέρκυρα ζητεῖ νὰ ἔχη ἄνθρωπο καλὸ ὡς ἀνταποκριτὴ, τὸν κύριον Σπυρίδωνα Ζωχιὸν σὲ συνιστῶ, καὶ θὰ μοῦ πῆτε ὅλοι σας γι' αὐτὸ «εὐχαριστῶ».

ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ τὰ κρασιὰ ἄς πίνῃ ὁ καθένας, γιὰτὶ «μπορεῖς μερόνικτα ἀπὸ αὐτὰ νὰ πίνῃς, χωρὶς νὰ τρέχῃς κίνδυνον νὰ χάσῃς καὶ τὰς φρένας, μὰ μόνο γιὰ τὴ γεύσιν τους λίγος μερεμὴς θὰ γίνῃς. Τὰ μαῦρα εἶναι γιὰ φαγί, τὰ ἀσπρὰ γιὰ τὰ φρούτα, τὰ ἀσπρὰ εἶναι γιὰ βιολιά, τὰ μαῦρα γιὰ λαγούτα.

Τοῦ 'Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο
Τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἓνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Καφενεὲ τῶν «Εὐ Φρονούντων» — νύκτα 'μέρα συζητοῦντων
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους,
μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μὰ μάνδρα μὲ γαϊδούρια.